Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 25 stycznia 2012 r.

w sprawie przepisów mających zastosowanie do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych z państw trzecich do niektórych francuskich departamentów zamorskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 222)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/44/UE)

(Dz.U. L 24 z 27.1.2012, s. 14)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Komisji 2014/282/UE z dnia 14 maja 2014 r.	L 145	45	16.5.2014

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 25 stycznia 2012 r.

w sprawie przepisów mających zastosowanie do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych z państw trzecich do niektórych francuskich departamentów zamorskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 222)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/44/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG [1], w szczególności jej art. 13,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich [2], w szczególności jej art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywach 91/496/EWG i 97/78/WE określono szczegółowe wymogi w zakresie kontroli weterynaryjnych wszelkich przesyłek żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych z państw trzecich i przeznaczonych do Unii, przeprowadzanych w zatwierdzonych przez Unię punktach kontroli granicznej.

(2) W art. 13 dyrektywy 91/496/EWG dopuszczono przyjęcie specjalnych przepisów w zakresie kontroli żywych zwierząt przywożonych w celu uboju i przeznaczonych do spożycia lokalnego oraz zwierząt przeznaczonych do hodowli i produkcji w peryferyjnych regionach państw członkowskich. Zgodnie z tymi przepisami Komisji należy przedkładać plany zawierające opis procedur przeprowadzania kontroli. Plany te muszą określać kontrole przeprowadzane w celu niedopuszczenia w żadnym przypadku do odesłania zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego wprowadzonych do danych regionów peryferyjnych do innych części terytorium Unii.

(3) W art. 18 dyrektywy 97/78/WE dopuszczono przyjęcie specjalnych przepisów w zakresie kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych w celu wykorzystania lokalnego w regionach peryferyjnych m.in. Republiki Francuskiej. Zgodnie z tymi przepisami Komisji należy przedkładać plany zawierające opis procedur przeprowadzania kontroli. Plany te muszą określać kontrole przeprowadzane w celu niedopuszczenia w żadnym przypadku do odesłania produktów pochodzenia zwierzęcego wprowadzonych do danych regionów peryferyjnych do innych części terytorium Unii.

[1] Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.
[2] Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

▼B

(4) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 136/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiającym procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącą produktów przywożonych z państw trzecich [1] oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 282/2004 z dnia 18 lutego 2004 r. wprowadzającym dokument zgłoszenia i kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt wwożonych do Wspólnoty pochodzących z krajów trzecich [2] określono procedury zgłaszania i kontroli weterynaryjnych produktów pochodzenia zwierzęcego i żywych zwierząt oraz wspólny weterynaryjny dokument wejścia, które należy stosować w celu dokumentowania wyników kontroli weterynaryjnej tego rodzaju przesyłek.

(5) Władze Francji przedłożyły Komisji odpowiednie plany odnoszące się do niektórych punktów wejścia znajdujących się we francuskich departamentach zamorskich: Gwadelupie, Martynice i Gujanie Francuskiej.

(6) Zgodnie z planami przedstawionymi przez Francję wszystkie przesyłki żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego muszą być zgłoszone do przywozu w wyznaczonych punktach wejścia w departamentach, gdzie zostają poddane kontroli weterynaryjnej. W planach wykazano, że ich realizacja skutecznie zapobiega wysyłaniu do innych części terytorium Unii przesyłek, które nie spełniają wymogów odpowiednich przepisów unijnych. Jest to możliwe dzięki nanoszeniu na wspólne weterynaryjne dokumenty wejścia, dotyczące żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego dopuszczonych do przywozu do danych departamentów, pieczęci z informacją o ograniczeniu ich wykorzystania do terytorium danego departamentu. Importerzy informowani są o zakazie przesyłania do innych części terytorium Unii przedmiotowych żywych zwierząt, pochodzących od nich produktów lub produktów pochodzenia zwierzęcego, a właściwe organy francuskich departamentów zamorskich kontrolują przestrzeganie tego wymogu przy zatwierdzaniu świadectw obowiązujących w obrocie wewnątrzunijnym.

(7) Plany przedstawione przez Francję szczegółowo określają także infrastrukturę, która obejmuje wystarczająco obszerne pomieszczenia umożliwiające pobieranie próbek w warunkach higienicznych oraz sprzęt niezbędny do przeprowadzania wymaganych kontroli weterynaryjnych w celu stwierdzenia, czy spełnione są unijne wymogi w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt w odniesieniu do żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. Dostępne są także pomieszczenia i chłodnie przeznaczone do przechowywania przesyłek, z których pobrano próbki, które zostały zatrzymane lub są badane na miejscu, a także odpowiednia infrastruktura dla przetrzymywania żywych zwierząt w oczekiwaniu na wyniki wszelkich przeprowadzonych kontroli.

(8) Z planów przedstawionych przez Francję wynika także, że dostępna jest wystarczająca do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych liczba lekarzy weterynarii i pracowników technicznych zgodnie z art. 4 dyrektyw 91/496/EWG i 97/78/WE oraz zgodnie z przepisami określonymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 136/2004 i w rozporządzeniu (WE) nr 282/2004.

[1] Dz.U. L 21 z 28.1.2004, s. 11.
[2] Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 11.

▼B

(9) Choć zasadniczo należy przeprowadzać kontrole weterynaryjne wszystkich przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, w art. 10 dyrektywy 97/78/WE dopuszczono przeprowadzanie rzadszych kontroli fizycznych niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, które zostały wymienione – wraz z informacją o częstotliwości kontroli fizycznych – w załącznikach I i II do decyzji Komisji 94/360/WE z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie zmniejszonej częstotliwości bezpośrednich kontroli przesyłek niektórych produktów sprowadzanych z państw trzecich, zgodnie z dyrektywą Rady 90/675/EWG ([1]). W celu zachowania spójności z kontrolami weterynaryjnymi na granicach Unii zmniejszoną częstotliwość kontroli przesyłek weterynaryjnych można zastosować do przesyłek weterynaryjnych wysyłanych do wymienionych trzech francuskich departamentów zamorskich.

(10) W unijnym zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (systemie TRACES) ustanowionym decyzją Komisji 2004/292/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wprowadzenia systemu TRACES ([2]) zobowiązano państwa członkowskie do wprowadzenia systemu TRACES i rozpoczęcia stosowania go w szczególności do przesyłek żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z państw niebędących członkami Unii.

(11) Stosowanie systemu TRACES w przywozie żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wymaga wydania dla każdej przesyłki zgłoszonej do przywozu wspólnego weterynaryjnego dokumentu wejścia. Dokumenty te powinny służyć zapewnieniu, by tego rodzaju przywożone przesyłki żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego nie były przesyłane do innych części terytorium Unii i były przeznaczone wyłącznie do wykorzystania lokalnego.

(12) W niniejszej decyzji należy zatem określić punkty wejścia znajdujące się we francuskich departamentach zamorskich: Gwadelupie, Martynice i Gujanie Francuskiej oraz wymogi odnoszące się do ich działania.

(13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

▼M1

Artykuł 1

Do celów art. 13 dyrektywy 91/496/EWG i art. 18 dyrektywy 97/78/WE w załączniku do niniejszej decyzji wymienione zostały zatwierdzone punkty wejścia znajdujące się we francuskich departamentach zamorskich: Gwadelupie, Martynice, Gujanie Francuskiej i Majotcie.

▼B

Artykuł 2

1. Każdy punkt wejścia wymieniony w załączniku podlega właściwemu organowi, który, w razie potrzeby, dysponuje urzędowymi lekarzami weterynarii i wyznaczonymi pracownikami technicznymi.

([1]) Dz.U. L 158 z 25.6.1994, s. 41.
([2]) Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 63.

▼B

2. Każdy punkt wejścia dysponuje infrastrukturą, sprzętem i pracownikami niezbędnymi do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych przesyłek żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, do których otrzymywania został wyznaczony.

Artykuł 3

Importer lub jego przedstawiciel ma obowiązek:

1) przed przybyciem przesyłki produktów powiadomić właściwy organ, któremu podlega punkt wejścia, z użyciem pierwszej części wspólnego weterynaryjnego dokumentu wejścia zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 136/2004 oraz systemu TRACES zgodnie z art. 3 decyzji 2004/292/WE;

2) powiadomić z wyprzedzeniem jednego dnia roboczego właściwy organ, któremu mają zostać przedstawione żywe zwierzęta, określając ich liczbę i rodzaj oraz przewidywany czas przybycia, z użyciem pierwszej części wspólnego weterynaryjnego dokumentu wejścia zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 282/2004 i systemu TRACES zgodnie z art. 3 decyzji 2004/292/WE;

3) prowadzić zatwierdzony przez właściwy organ rejestr zawierający informacje o ilości przywożonych produktów lub zwierząt oraz o nazwie i adresie nabywcy (nabywców);

4) poinformować nabywcę (nabywców), że produkty pochodzące od przywożonych zwierząt lub przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone są wyłącznie do spożycia lokalnego, a w przypadku zwierząt przeznaczonych do hodowli i produkcji nie mogą one w żadnym przypadku być odesłane do innych części terytorium Unii;

5) poinformować nabywcę (nabywców), że w przypadku odsprzedaży ma on obowiązek poinformować kolejnego nabywcę, o ile jest to przedsiębiorstwo komercyjne, że przedmiotowe produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia lokalnego, a w przypadku zwierząt przeznaczonych do hodowli i produkcji nie mogą one w żadnym przypadku być odesłane do innych części terytorium Unii.

Artykuł 4

1. Urzędowy lekarz weterynarii, ze wsparciem wyznaczonych pracowników technicznych, przeprowadza kontrole w punktach wejścia wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/496/EWG i 97/78/WE oraz zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 136/2004 i w rozporządzeniu (WE) nr 282/2004.

2. Kontrole fizyczne niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego mogą być przeprowadzane z częstotliwością określoną w załącznikach I i II do decyzji 94/360/WE.

3. Urzędowi lekarze weterynarii dopilnowują, aby dane zawarte we wspólnym weterynaryjnym dokumencie wejścia, dotyczącym żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego zgłoszonych do przywozu, zostały wprowadzone do systemu TRACES zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2004/292/WE.

▼B

4. Urzędowi lekarze weterynarii dopilnowują, aby po przeprowadzeniu kontroli weterynaryjnych odpowiedni wspólny weterynaryjny dokument wejścia został opatrzony pieczęcią z informacją, iż zwierzęta lub produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania lokalnego i nie mogą w żadnym przypadku być odesłane do innych części terytorium Unii.

5. Urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza regularne inspekcje miejsc przetrzymywania lub przechowywania przywożonych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego w celu sprawdzenia, czy spełnione są wymogi w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz czy przesyłki nie są wysyłane do innych części terytorium Unii.

Artykuł 5

Nadal mają zastosowanie przepisy zawarte w dyrektywie 91/496/EWG, z wyjątkiem przepisów art. 6, oraz w dyrektywie 97/78/WE, z wyjątkiem przepisów art. 6.

Artykuł 6

Władze Francji podejmują stosowne środki administracyjne lub karne wobec wszelkich naruszeń przepisów niniejszej decyzji przez osoby fizyczne lub prawne.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 marca 2012 r.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

▼B

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ ZATWIERDZONYCH PUNKTÓW WEJŚCIA

1	2	3	4	5
Gwadelupa – port Baie-Mahault	FR09600	P	HC, NHC	
Gwadelupa – lotnisko Abymes	FR09600	A	HC, NHC-NT	
Martynika – port Fort-de-France	FR09700	P	HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
Martynika – lotnisko Aimé Césaire	FR09700	A	HC-T(CH), HC-NT, NHC-T(CH), NHC-NT	O, E
Gujana Francuska – St Georges de l'Oyapock	FR09800	R	HC, NHC	O
▼M1 Majotta — Longoni	FR09900	P	HC, NHC-NT	

▼B

Uwagi i skróty:

1 = Nazwa

2 = Kod lokalnej jednostki weterynaryjnej w systemie TRACES

3 = Typ: A = Lotnisko, P = Port, R = Na przejściu drogowym

4 = Produkty:

HC = Wszelkie produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi

NHC = Pozostałe produkty nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

NT = Produkty niewymagające przechowywania w obniżonej temperaturze

T = Produkty wymagające przechowywania w obniżonej temperaturze

T(FR) = Produkty wymagające przechowywania w temperaturze mrożenia

T(CH) = Produkty wymagające przechowywania w temperaturze chłodzenia

5 = Zwierzęta żywe:

E = Zarejestrowane koniowate określone w dyrektywie 90/426/EWG ([1])

O = Zwierzęta (w tym do ogrodów zoologicznych) inne niż E i U (zwierzęta kopytne, takie jak bydło, świnie, owce, kozy, dzikie i gospodarskie zwierzęta nieparzystokopytne)

([1]) Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42).